

Abstrakt

Péče o duši a problém výchovy

Na základě Patočkova pochopení evropských dějin jako "péče o duši" se snaží tato práce přispět k současné diskusi o výchově. Ukazuje, že výchova může být pochopena v pojmech vycházejících z "koncepce uzavřené duše" nebo optikou "koncepce otevřené duše". Tato myšlenková schémata mají přitom, ačkoli se to nezdá, obrovský vliv na celkové pojetí výchovy i vychovávání.

Práce začíná zamyšlením nad cíli vychovávání a pochopením výchovy jako "edukačního procesu". Ukazuje se, že ona procesualita výchovy je základním kamenem dnešního pochopení výchovy. Prostřednictvím poukazu na Platónovo pojetí duše se dostává k samotnému tématu "otevřené duše" a "uzavřené duše". Rozborem současných kurikulárních dokumentů ukazuje, jakým způsobem jednotlivé koncepce prostupují současné uvažování o výchově. Zamyšlení nad situovaností člověka přechází k ideálu celostní výchovy. Práci završuje pojetí výchovy jako životního či existenčního pohybu, které se má stát vrcholem výchovy pojaté na základě "koncepce otevřené duše".

Tato práce se snaží nahlédnout problematiku výchovy jinak, než je většinou chápána v současných diskusích. Vzhledem k tomu, že k řešenému tématu vedla cesta zejména skrze texty fenomenologicky orientovaných autorů, pokouší se také ukázat životaschopnost fenomenologického uvažování o výchově v postmoderním světě.